Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
N. WAHL
представено на 15 ноември 2018 година[1]

Дело C-399/17

Европейска комисия
срещу

Чешка република

„Нарушение — Член 258 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Превози на отпадъци — Вещество, известно като TPS-NOLO (Geobal) — Обратно вземане при незаконен превоз на отпадъци — Въпроси на класификацията — Член 28 — Вещество, което следва да се третира като отпадък при спор по въпроси на класификацията — Допустимост“

1. В настоящия случай от Съда се иска да установи дали Чешката република не е изпълнила задълженията си по Регламент (ЕО) № 1013/2006[2] (наричан по-нататък „Регламентът относно превози на отпадъци“). По-конкретно, въпросът е дали Чешката република е нарушила разпоредбите на този регламент, като е отказала да вземе обратно вещество, известно като TPS-NOLO (или Geobal), което е било изпратено до Полша, без да бъдат спазени необходимите формалности по Регламента относно превози на отпадъци.

2. Така поставеният въпрос повдига редица спорни теми: за широката и гъвкава концепция за отпадъците в правото на Съюза, за обхвата на Регламента относно превози на отпадъци и за изискванията за предявяване на иск по член 258 ДФЕС. Всички тези спорни теми не могат лесно да намерят разрешение.

3. Констатация, че в настоящия случай няма нарушение, потенциално би отслабила ефективността и приложимостта на Регламента относно превози на отпадъци, чиято основна и преобладаваща цел и съдържание са насочени към опазването на околната среда. Съдилищата обаче се ръководят най-вече от процесуални принципи, които гарантират справедлив съдебен процес във всеки отделен случай. Тези принципи не могат да бъдат пожертвани в името на по-велика кауза, колкото и благородна да е тя.

1 Език на оригиналния текст: английски.

2 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172).

I. Правна уредба

A. Регламентът относно превози на отпадъци

4. Съгласно член 1 („Обхват“) Регламентът относно превози на отпадъци „установява процедури и режими за контрол върху превоза на отпадъци, в зависимост от произхода, местоназначението и маршрута на превоза, вида на превозваните отпадъци и вида третиране, което се прилага върху отпадъците на тяхното местоназначение“.

5. Член 2 („Определения“) предвижда:

„1. „отпадъци“ е съгласно определението в член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12/ЕО;

[…]

34. „превоз“ означава планираното или осъществено транспортиране на отпадъци, предназначени за оползотворяване или обезвреждане:

    а) между дадена страна и друга страна;

    […]

35. „незаконен превоз“ означава всеки превоз на отпадъци, извършен:

    а) без нотификация до всички заинтересовани компетентни органи съгласно настоящия регламент; или

    б) без съгласието на засегнатите компетентни органи в съответствие с настоящия регламент; или

    в) със съгласие, получено от заинтересованите компетентни органи чрез фалшифициране, невярно съдържание или измама; или

    г) по начин, който фактически не е посочен в нотификацията или документите за превоз; или

    д) по начин, който води до оползотворяване или обезвреждане в нарушение на правилата на Общността или международните правила; или

    е) в противоречие с членове 34, 36, 39, 40, 41 и 43; или

    ж) който, във връзка с превози на отпадъци, посочени в член 3, параграфи 2 и 4, е в резултат на:

        i) отпадъци, за които се установява, че не са изброени в приложения III, IIIA или IIIБ, или

        ii) неспазване на член 3, параграф 4,

        iii) превоз, извършен по начин, който фактически не е посочен в документа[,] описан в приложение VII.

[…]“.

6. Член 3 от Регламента относно превози на отпадъци се отнася до общата процедурна рамка за превозите на отпадъци и предвижда следното:

„1. Превозите на следните отпадъци са предмет на процедурата на предварителна писмена нотификация и съгласие, както е определено в разпоредбите на настоящия дял:

а) ако са предназначени за операции по обезвреждане:

всички отпадъци;

б) ако са предназначени за операции по оползотворяване:

i) отпадъците, изброени в приложение IV, които включват, inter alia, отпадъците, изброени в приложения II и VIII към Базелската конвенция;

ii) отпадъците, изброени в приложение IVA;

iii) отпадъците, които не са класифицирани в нито една позиция в приложения III, IIIБ, IV или IVA;

iv) смеси на отпадъци, които не са класифицирани в нито една позиция в приложения III, III[Б], IV или IVA, освен изброените в приложение IIIA.

[…]“.

7. Член 24 от Регламента относно превози на отпадъци, който урежда обратното вземане при незаконен превоз, гласи:

„1. Когато даден компетентен орган открие превоз, който счита за незаконен, той незабавно информира останалите заинтересовани компетентни органи.

2. Ако незаконният превоз е отговорност на нотификатора, компетентният орган по изпращането осигурява въпросните отпадъци:

а) да бъдат взети обратно от нотификатора de facto; или ако няма изпратена нотификация;

б) да бъдат взети обратно от нотификатора de jure; или ако е неизпълнимо;

в) да бъдат взети обратно от самия компетентен орган по изпращането или от физическо или юридическо лице от негово име; […]

[…]

Въпросното обратно вземане, оползотворяване или обезвреждане се извършва в срок от 30 дни, или друг срок, който може да бъде договорен между заинтересованите компетентни органи след като компетентният орган по изпращането научи или е уведомен писмено от компетентните органи по местоназначението или транзита за незаконния превоз и причината/те за него.

[…]

Нито един компетентен орган не се противопоставя или възразява срещу връщането на отпадъци при незаконен превоз. […]

[…]

7. Когато в държава членка се открият отпадъци от незаконен превоз, компетентният орган с юрисдикция върху територията, където са открити отпадъците, е отговорен да обезпечи, че са взети мерки за безопасно съхранение на отпадъците, докато се чака тяхното връщане или окончателно оползотворяване или обезвреждане по алтернативен начин“.

8. Член 28 от Регламента относно превози на отпадъци („Спор по въпроси на класификацията“) гласи:

„1. Ако компетентните органи по изпращането и по местоназначението не могат да се споразумеят за класификацията[,] що се отнася до разграничаването между отпадъци и вещества, които не са отпадъци, предметът на спора се третира като отпадъци. Това не засяга правото на страната по местоназначение да се разпорежда с експедирания материал в съответствие с националното си законодателство, след пристигане на експедирания материал, и когато това законодателство е в съответствие с [правото на] Общността или международното право.

[…]

4. Параграфи 1—3 се прилагат само по смисъла на настоящия регламент и не засягат правата на заинтересованите страни да отнасят всеки спор по тези въпроси към съда или арбитража“.

Б. Директива 2008/98/ЕО (наричана по-нататък „Рамковата директива относно отпадъците“)[3]

9. Рамковата директива относно отпадъците заменя Директива 2006/12/ЕО[4] и в член 3 предвижда определение за „отпадъци“ и „опасни отпадъци“ за целите на прилагането на Регламента относно превози на отпадъци.

10. Член 3 определя „отпадък“ като „всяко вещество или предмет, от [което/]който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи“. Освен това определя „опасни отпадъци“ като „отпадъци, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение III“.

11. Член 6 от Рамковата директива относно отпадъците пък конкретизира случаите, когато отпадъците престават да бъдат отпадъци:

„1. Някои определени отпадъци престават да са отпадъци по смисъла на член 3, точка 1, когато са преминали през процес на оползотворяване, включително рециклиране, и отговарят на определени критерии, които трябва да се разработят съгласно следните условия:

а) съществува обичайна практика за използването на веществото или предмета за специфични цели;

б) за това вещество или предмет съществува пазар или търсене;

в) веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели, и са в съответствие със съществуващите закони и стандарти, приложими към продуктите; и

3 Директива на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3).

4 Директива на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45).

г) употребата на веществото или предмета няма да доведе до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

[…]

4. Когато по установената в параграфи 1 и 2 процедура не са определени критерии на общностно равнище, държавите членки могат да решат за всеки отделен случай дали даден отпадък е престанал да бъде отпадък, като вземат предвид приложимата съдебна практика. Те нотифицират Комисията за тези решения […]“.

12. Съгласно член 40 Рамковата директива относно отпадъците трябва да бъде транспонирана в националните законодателства на държавите членки до 12 декември 2010 г.

B. Регламент (ЕО) № 1907/2006 (наричан по-нататък „Регламентът REACH“) [5]

13. Съгласно член 1, параграф 1 целта на Регламента REACH е „да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията“.

14. Член 2, параграф 2 от Регламента REACH предвижда, че „отпадък, по смисъла на [Директива 2006/12/ЕО] не е вещество, препарат или изделие по смисъла на […] настоящия регламент“.

15. Член 128 от същия регламент предвижда:

„1. При спазване на параграф 2 държавите членки не забраняват, ограничават или спират производството, вноса, пускането на пазара или употребата на дадено вещество в самостоятелен вид, в препарат или в изделие, попадащо в обхвата на настоящия регламент, когато отговаря на изискванията на настоящия регламент и, когато е уместно, [на] актове на Общността, приети за прилагането на настоящия регламент.

2. Нищо в настоящия регламент не пречи държавите членки да поддържат или въвеждат национални правила за защита на работниците, здравето на човека и околната среда, като ги прилага[т] в случаи, когато настоящият регламент не хармонизира изискванията за производство, пускане на пазара или употреба“.

II. Обстоятелства, предхождащи спора, и досъдебна процедура

16. На 3 декември 2010 г. Jiří Paškůj, лице под юрисдикцията на чешкото право, и дружеството Biuro Rozwoju Gospodarczego Sp. z.o.o. (наричано по-нататък „BRG“), със седалище в Сосновец, Полша, сключват договор за консигнация на 58 000 тона TPS--NOLO (Geobal), предназначен за използване при производството на цимент.

5 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

17. Според Комисията около 20 000 тона TPS-NOLO (Geobal) — състоящи се от кисели катрани, които са остатък, получен след рафиниране на масло (код 05 01 07* на Европейския каталог на отпадъците), въглероден прах и калциев оксид — в края на 2010 г. и началото на 2011 г. са превозени от чешки оператор до нает от BRG имот, находящ се на улица „Карол Вожняк“ в Катовице. В даден момент между началото на 2011 г. и 11 септември 2011 г. веществото е открито от компетентните полски органи.

18. На 11 септември 2011 г. компетентните полски органи съобщават на компетентните чешки органи за откритото вещество, което считат за незаконно превозено до Полша по смисъла на член 2, параграф 35, буква а) от Регламента относно превози на отпадъци, тъй като нито изпращачът, нито получателят ги е информирал за превоз на отпадъци в съответствие предвиденото в член 3 от същия регламент. Тъй като считат веществото за опасен отпадък, класифициран в приложение IV към Регламента относно превози на отпадъци („Отпадъчни катранени остатъци (с изключение на асфалтови цименти), произхождащи от рафиниране, дестилация и всякакви други пиролизни обработки на органични материали“), полските органи изразяват становище, че за превоза на това вещество се изисква предварителна писмена нотификация и съгласие.

19. В хода на административното производство чешкият гражданин, отговорен за превоза до Полша, представя стандартите, приети от дружеството, както и доказателства, че въпросното вещество е регистрирано съгласно Регламента REACH и че се използва като гориво.

20. След отказ от компетентните чешки органи в хода на административното производство да принудят чешкия гражданин да вземе обратно веществото в Чешката република, въпреки позоваването от страна на полските органи на член 28 от Регламента относно превози на отпадъци, който предвижда, че веществото следва да бъде третирано като отпадък в случай на спор, на 4 февруари 2014 г. е подадена частна жалба до Комисията.

21. На 12 юни 2014 г. Комисията решава да разгледа жалбата и да започне разследване (досие по EU Pilot № 6603/14/ENVI). В отговор на отправеното ѝ посредством системата EU Pilot искане за сведения Чешката република посочва, че TPS-NOLO (Geobal) е регистрирано по Регламента REACH и поради това не представлява отпадък. Съответно Регламентът относно превози на отпадъци не се прилагал.

22. След като разглежда отговора от Чешката република, Комисията стига до заключението, че последната е нарушила правото на Съюза, като не е изпълнила задълженията си по Регламента относно превози на отпадъци и Рамковата директива относно отпадъците. С оглед на това на 20 февруари 2015 г. Комисията изпраща на Чешката република официално уведомително писмо. Чешката република отговаря на официалното уведомително писмо още същия ден, като по същество повтаря доводите, които е представила в отговора на отправеното ѝ посредством системата EU Pilot искане за сведения.

23. След като е информирана от полския инспектор за защита на околната среда, че въпросното вещество все още не е върнато в Чешката република, и след като разглежда доводите, представени от Чешката република в отговора на официалното уведомително писмо, Комисията изпраща с писмо от 22 октомври 2015 г. мотивирано становище до Чешката република, като посочва причините, поради които не може да приеме доводите на чешките органи, че не са в неизпълнение на задълженията си по Регламента относно превози на отпадъци, и по-специално по член 24, параграф 2 и член 28, параграф 1 от него.

24. Чешката република отговаря с писмо от 18 декември 2015 г., че правното ѝ становище е, че не е в неизпълнение на задълженията си по тези разпоредби, тъй като към момента, когато е превозено към Полша, въпросното вещество не представлява отпадък.

25. След като разглежда доводите на Чешката република в отговор на мотивираното становище, Комисията установява, че нарушението все още продължава. Освен това Комисията не е уведомена за каквито и да било мерки, които Чешката република да е взела с оглед изпълнение на задълженията си по член 24, параграф 2 и по член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци.

III. Производството пред Съда и исканията на страните

26. В исковата си молба от 3 юли 2017 г. Комисията иска от Съда:

– да установи, че като не е осигурила вземането обратно в Чешката република на веществото TPS-NOLO (Geobal), превозено от Чешката република до Катовице в Полша, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 24, параграф 2 и по член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци,

– да осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

27. Чешката република иска от Съда:

– да отхвърли иска като неоснователен,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

28. В проведеното на 20 септември 2018 г. съдебно заседание устни становища представят както чешкото правителство, така и Комисията.

IV. Анализ

29. С исковата си молба Комисията иска от Съда да установи, че като не е осигурила обратното вземане към Чешката република на веществото TPS-NOLO (Geobal), превозено от Чешката република до Катовице в Полша, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 24, параграф 2 и по член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци.

30. В предстоящото изложение първо ще представя доводите на страните, а след това ще анализирам исковата молба на Комисията.

A. Доводи на страните

31. Исковата молба на Комисията не е структурирана, което затруднява ясното отграничаване на доводите на Комисията. Видно обаче от краткото изложение на посочените основания и на основните доводи, позицията на Комисията е следната.

32. Комисията поддържа, първо, че веществото TPS-NOLO (Geobal), което е превозено от Чешката република към Полша и произхожда от опасните отпадъци на депото за отпадъци (хвостохранилища в Ostramo), се съхранява на друго депо за отпадъци на територията на Чешката република и е класифицирано като отпадъчни катранени остатъци, произхождащи от рафиниране, дестилация и всякакви други пиролизни обработки на органични материали. Освен това полските органи считат веществото за отпадък по смисъла на приложение IV към Регламента относно превози на отпадъци.

33. Второ, тъй като Чешката република оспорва класификацията на това вещество като отпадък, като се позовава на регистрацията на веществото по Регламента REACH, възниква въпрос на класификацията по смисъла на член 28, параграф 1 на Регламента относно превози на отпадъци. Съгласно посочената разпоредба разглежданото веществото следва да се третира в такъв случай като отпадък.

34. Въпреки това, трето, според Комисията Регламентът REACH по никакъв начин не гарантира, че употребата на дадено вещество няма вредни последици за околната среда или човешкото здраве или че веществото автоматично престава да бъде отпадък. При липса на национално решение, потвърждаващо, че дадено вещество престава да бъде отпадък, не било възможно регистрацията по Регламента REACH да се разглежда като валидна в съответствие с член 2, параграф 2 от същия регламент.

35. Накрая, тъй като въпросното вещество е превозено през граници без нотификация, превозът му трябвало да се счита за незаконен по смисъла на член 2, параграф 35, буква а) от Регламента относно превози на отпадъци. В такъв случай компетентните органи на държавата членка на изпращане се уведомяват за превоза, за да се гарантира обратното вземане на въпросното вещество в съответствие с член 24, параграф 2 от Регламента относно превози на отпадъци. Чешката република е отказала да направи това. Регистрация по Регламента REACH, чийто член 3 гарантира свободното движение на вещества, смеси или изделия, не променя това задължение, тъй като отпадъците са изрично изключени от приложното поле на Регламента REACH.

36. Чешкото правителство, от друга страна, твърди, че към релевантния за настоящото производство момент веществото не представлява отпадък по смисъла на член 3, параграф 1 от Рамковата директива относно отпадъците, тъй като е регистрирано по Регламента REACH и се използва като гориво. Освен това същото правителство твърди, че Комисията не може да се позове на член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци. Прилагането на член 28, параграф 1 от държава членка, без да има обективни индикации, че дадено вещество наистина е отпадък, би представлявало сериозно нарушение на свободното движение на стоки. Държавите членки биха могли например да се намесват при вноса на хранителни продукти от други държави членки.

37. Правителството на Чешката република по същество твърди, че Комисията не успяла да докаже, че въпросният превоз е превоз на отпадъци по смисъла на Регламента относно превоз на отпадъци, поради което същият не представлявал незаконен превоз по смисъла на този регламент. Следователно чешкото правителство счита, че искът на Комисията е явно неоснователен.

38. Въпреки това между страните е безспорно, че превоз на TPS-NOLO (Geobal) от Чешката република към Полша е бил извършен.

39. Като се има предвид липсата на яснота в исковата молба на Комисията, на първо място трябва да се разгледа допустимостта на тази молба.

Б. По допустимостта

40. Чешката република не твърди недопустимост. Въпреки това Съдът може служебно да провери дали са изпълнени предвидените в член 258 ДФЕС условия за предявяване на иск за установяване неизпълнение на задължения от държава членка и дали подаденият иск отговаря на съответните процесуални изисквания [6].

41. От член 120 от Процедурния правилник на Съда и от свързаната с този член съдебна практика следва, че всяка искова молба трябва да посочва предмета на спора и да съдържа кратко изложение на изтъкнатите основания, което трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Съда — да се произнесе по иска. Следователно съществените фактически и правни обстоятелства, на които искът се основава, трябва да изпъкват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба [7]. Твърденията за нарушение трябва да са формулирани по недвусмислен начин, за да не се произнесе Съдът ultra petita или да пропусне да се произнесе по някое от тях [8].

42. В частност исковата молба на Комисията трябва да съдържа последователно и подробно изложение на съображенията, които са я довели до убеждението, че съответната държава членка не е изпълнила някое от задълженията си по Договорите [9]. Освен това разясненията в исковата молба трябва да са в съответствие с предявените искания [10].

43. В настоящия случай Комисията иска от Съда да установи, че като е отказала да осигури вземането обратно в Чешката република на веществото TPS-NOLO (Geobal), превозено от Чешката република до Катовице в Полша, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 24, параграф 2 и по член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци.

44. При все това обаче от изложеното в исковата молба на Комисията и от отговорите ѝ на въпросите на Съда по време на съдебното заседание не могат ясно да се установят основанията на иска ѝ [11]. Задълженията, произтичащи от двете разпоредби, посочени в предходната точка, не са ясно определени.

45. От една страна, Комисията явно твърди, че Регламентът относно превози на отпадъци налага абсолютно и категорично задължение за държавите членки да осигурят обратното вземане на определени доставки с превози, за които друга държава членка счита, че съдържат отпадъци. Такова задължение съществувало независимо от обстоятелствата по случая и независимо дали дадено вещество или предмет действително е отпадък. В такива случаи държавата членка, която е адресат на задължението, не можела по никакъв начин да избегне обратното вземане на доставката със спорния превоз.

6 Вж. решение от 15 ноември 2012 г., Комисия/Португалия (C-34/11, EU:C:2012:712, т. 42 и цитираната съдебна практика). Вж. също решения от 2 юни 2016 г., Комисия/Нидерландия (C-233/14, EU:C:2016:396, т. 33), от 26 януари 2012 г., Комисия/Словения (C-185/11, непубликувано, EU:C:2012:43, т. 28—30 и цитираната съдебна практика), и от 26 април 2007 г., Комисия/Финландия (C-195/04, EU:C:2007:248, т. 21 и цитираната съдебна практика).

7 Решение от 2 юни 2016 г., Комисия/Нидерландия (C-233/14, EU:C:2016:396, т. 32 и цитираната съдебна практика). Вж. също C-178/00, т. 6, и решение от 26 април 2007 г., Комисия/Финландия (C-195/04, EU:C:2007:248, т. 22 и цитираната съдебна практика).

8 Решение от 2 юни 2016 г., Комисия/Нидерландия (C-233/14, EU:C:2016:396, т. 34 и цитираната съдебна практика).

9 Вж. решение от 2 юни 2016 г., Комисия/Нидерландия (C-233/14, EU:C:2016:396, т. 35 и цитираната съдебна практика).

10 Вж. решения от 14 октомври 2004 г., Комисия/Испания (C-55/03, непубликувано, EU:C:2004:628, т. 28 и 29), и от 26 януари 2012 г., Комисия/Словения (C-185/11, непубликувано EU:C:2012:43, т. 30—33).

11 Вж. решение от 26 април 2007 г., Комисия/Финландия (C-195/04, EU:C:2007:248, т. 28—30).

46. В същото време Комисията явно счита, че задължението да се вземе обратно извършената с превоза доставка отпада, когато се установи, че съответното вещество или предмет всъщност не е отпадък. Поради това Комисията посвещава голяма част от исковата си молба, за да установи, че въпросното вещество в действителност е отпадък, въвеждайки така понятието за задължение, обусловено от това дали въпросното вещество всъщност е отпадък.

47. Тези доводи според мен са несъвместими.

48. Изглежда, че Комисията по някакъв начин е обединила два алтернативни довода в един. Това вероятно е причината, поради която представените доводи изглеждат объркани и непоследователни.

49. Необичайният начин, по който исковата молба е формулирана, още повече води до объркване. Вместо да изложи позицията си, Комисията изглежда по-скоро отговаря на доводите, които Чешката република е изтъкнала в отговора си на мотивираното становище. Това затруднява разбирането от Съда на доводите на Комисията по случая, тъй като налага те да бъдат изведени от контрааргументите ѝ.

50. В това отношение следва да се изтъкне, че съд на Съюза не може да замени ищеца или неговия адвокат, като се опита сам да установи доводите на исковата молба, които би могъл да приеме в подкрепа на исканията на страната [12].

51. Освен това съм озадачен, че Комисията изглежда иска от Съда да установи нарушение, което в бъдеще може да се окаже, че изобщо не е нарушение. Не съм сигурен дали има място за такъв вид условно pro-tempore нарушение в производството по член 258 ДФЕС [13]. При всички положения, ако Комисията действително е искала да изтъкне довода за такова нарушение, не го е обосновала със съображенията, въз основа на които стига до заключението, че е налице нарушение.

52. Нещо повече, липсата на яснота в твърдението на Комисията засяга отговора на Чешката република по него. Тъй като Комисията не определя ясно задълженията за държавите членки по член 24, параграф 2 и член 28, параграф 1 от Регламента относно превозите на отпадъци, Чешката република не е имала възможност да отговори обстойно.

53. При тези условия Съдът не разполага с достатъчно доказателства, които да му позволят да установи точно обхвата на нарушението на правото на Съюза, в което се упреква Чешката република, и по този начин да провери дали е налице твърдяното от Комисията неизпълнение на задължения [14].

54. При все това мога да разбера защо Комисията вероятно е срещнала трудности да изложи съображенията за иска си по последователен начин. Особено по отношение на член 28 от Регламента относно превози на отпадъци изглежда трудно да се съгласуват текстовете на различните параграфи от тази разпоредба с останалите разпоредби от същия регламент и всъщност с възприетите принципи на тълкуване.

55. Въпреки това стигам до извода, че искът трябва да бъде отхвърлен като недопустим.

12 Вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Léger по дело Италия/Комисия (C-178/00, EU:C:2002:541, т. 9 и цитираната съдебна практика).

13 Вж. по аналогия определение от 13 септември 2000 г., Комисия/Нидерландия (C-341/97, EU:C:2000:434, т. 9—10 и 18—21), и решение от 3 декември 2009 г., Комисия/Германия (C-424/07, EU:C:2009:749, т. 25—31).

14 Вж. решение от 26 април 2007 г., Комисия/Финландия (C-195/04, EU:C:2007:248, т. 32 и цитираната съдебна практика).

V. Заключение

56. Предвид изложените по-горе съображения предлагам на Съда:

– да отхвърли иска като недопустим,

– да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.